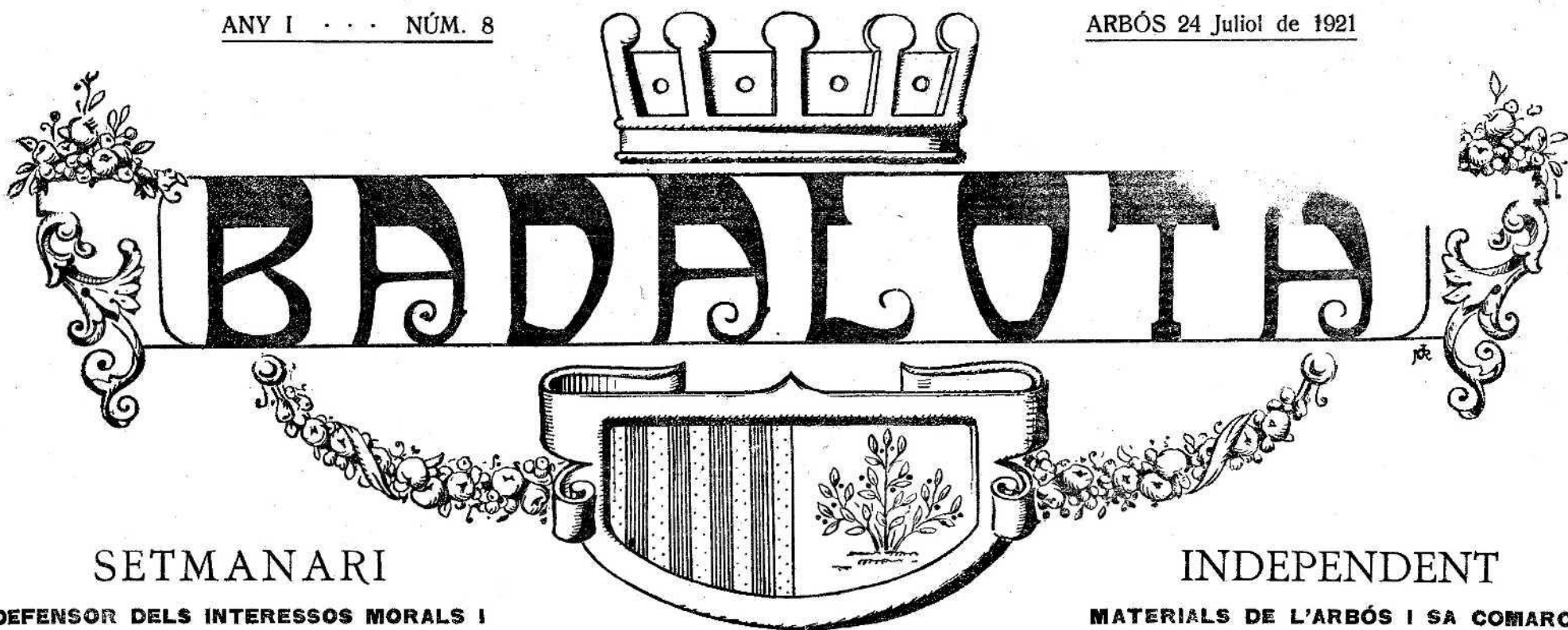

SETMANARI

INDEPENDENT

DEFENSOR DELS INTERESSOS MORAIS I

MATERIALS DE L'ARBÓS I SA COMARCÀ

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:
Arbós i comarca, un mes, 0'50 ptes. : Fora, trimestre, 2 ptes.
Extranger, 1 any, 12 ptes. : Núm. corrent, 15 cts. : Atrassat, 25

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Carrer de Sant Julià, 2

ANUNCIS, ESQUELES I REMITITS
A PREUS DE TARIFA

BANC COMERCIAL DE TARRAGONA

AGENCIA DE ARBÓS

Tenim el gust de participar als clients que posseeixin **LLIBRETES DE AHORRO** al 3 i mig per 100 a la vista poden passar a disposar els interessos corresponents al semestre passat. Els interessos del 4 i 5 per 100 s'abonen per trimestres.

Paguem tota classe de Cupons en el preu millor que es paguen

Compren i venem tota classe de Valors i Monedes Extranjeres

CAIXA DE ESTALVIS: Vista 3 i mitj per 100; 6 mesos 4 per 100; 12 mesos 5 per 100
DEIXEM DINERS AMB GARANTIA DE VALORS DEL ESTAT

! Ojo Agricultors !

La inauguració del nou Molí Fariné de Arbós queda aplassada pel pròxim día primer d'Agost

L'Art i el cine

La vida en totes ses manifestacions, se'ns presenta en diversitat d'aspectes artístics, així tenim, o millor anomenem: l'art de la música, l'art de la pintura, l'art fotogràfic, l'art escènic, etc., que tot i nomenant-se *art* cada una d'aquestes manifestacions, especialitzant-se, **L'ART** és un *sol* i *únic* presentant-se en quiscuna d'elles en distintes modalitats del mateix.

No està en mon ànim definir ço que és *art*; vull tan sols resseguir breument sense pretenció de cap mena, alguns terrenys on l'art campeja: ara contemplant un quadre bell, ara escoltant una audició melodiosa, bè admirant una fotografia de tema interessant, extasiant-nos amb el mode primorós de recitar una poesia, ja fruit d'una representació magistral d'una obra ben acabada. En tot ço, àdhuc el més llec en qüestions d'aquesta índole, hi trobarà quelcom que l'atreu; tothom, qui en més grau qui en menys, en totes aquelles manifestacions hi sentirà l'art.

Però si portant l'art per guia, sentint-lo verament l'artista, s'han pogut fer concepcions d'una gran magnificència, fent-nos gaudir d'un bell sentir; mantes vegades, en canvi, posant l'art per pantalla, i a mercè de persones poc escrupuloses—quin únic ideal és lucrar-se—en lloc d'esplaiar nostre esperit, no han conseguit més que estragar gustos

ineducats i capgirar intel·ligències, ja malalisses, ja en extrem sensibles, en menyspreu de la societat.

No hi ha dubte que on podem disfrutar i sentir l'art d'un mode més general és en el teatre, tant per la perfecció de l'obra, com pel treball acurat del actor, com per l'efecte d'un decorat fantàstic o real.

Com a complement o millor engrandiment del teatre, ha vingut el *cine*.

I aquí em deturaré més espai, considerant, comentant i criticant diferents etapes perquè ha passat.

Deixem de banda la part moral de l'espectacle, i fixem-nos tan sols en son aspecte artístic.

Verament aquest invent meravellós ha sigut aprofitat mantes vegades per a portar a la pantalla escenes encantadores; recordem sinó les projeccions de «Els Miserables», per exemple, trata de l'immortal obra de Victor Hugo i que editada per la casa Pathé Frères, amb el concurs d'artistes de valua, va assolir un èxit gran. Entre les històriques em venen a la memòria: «Cabiria», «Marco Antonio y Cleopatra», «Quo Vadis?...» d'una execució i presentació admirables. En altres, com en moltes de la Berlini (tot i jo no estant conforme amb la manera d'actuar d'aquesta artista, reconec que en algunes ocasions està força ajustada en l'interpretació del personatge que representa) i trobem un

argument estudiat i un ben dirigit desenvolupament. Les del natural, ensems que artístiques, son instructives, car i contemplem diversos indrets de la terra i costums de diferents països. De igual falsó podriem parlar amb alabança de multitud de cintes còmiques. Recordem els celebrats comics francesos Max Linder, Prince, i d'altres que mantes vegades ens han fet riure de gust amb ses sortides i gestos, i el popular Charles Chaplin que amb ses excentricitats tan pròpies d'ell ens ha fet passar moments de molt bon humor.

Aquesta petita ressenya per a demostrar que hi ha en el cine obres veraderament artístiques, pel·lícules que es poden veure, que no encaparren; que no malmaten intel·ligències, però ¡senyors! ens ha caigut a sobre aquesta plaga de films de *series*, la majoria de producció Nord Americana i les poques que a Espanya s'han editat, que lluny d'esser produccions artístiques son més be escarnis del art. Veieu sinó, i tots ho sabem be prou; escenes desconjuntades, incoherents: un robo a la muntanya, pons que s'ensorren, trens que's despengen, autos que s'estimben, una colla de lladres que els maten llurs perseguidors salvant-se'n algun perquè no s'acabi la serie, un *se continuará* i *segunda parte* i... etc., i sempre el mateix, tan poc gust o gens i d'una argumentació tan pobre; ¡lástima que hi hagin actors per representar papers tan baixos!

I aixó seria encara ben poca cosa sino portés conseqüències a voltes funestes. Quants pares han hagut de plorar fins i tot la mort de llurs fills que volguent imitar algun heroi que han vist al cine els hi han ocasionat tan greu dolor. Quants n'hi ha d'intel·ligència pobre que resten capficats no essent bons després per llurs quefers, i en fi es podrien anomenar tantes desgracies motivades per aquesta invasió de pel·lícules desastroses.

I qui en té la culpa? Nosaltres i ningú més. No culpem les cases productores que elles busquen tan sols el lucre. No culpem les empreses de cine, que així mateix cerquen el medi de viure.

Nosaltres som els únics i veraders culpables, que si be ells ens ho porten, ho fomentem amb la nostra assídua assistència.

Vol dir aixó que no podem anar al cine?

No, molt al contrari, s'hi pot anar i s'hi deu anar per esplaiar-se, quan l'espectacle sigui instructiu, moral, de bon gust, sigui artístic, de lo contrari no hi hauriem d'anar.

Tinc la plena seguretat que si algú es pren la molestia de llegir aquest article pensarà: te raó, es veritat, emperó tinc també la seguretat mes absoluta de que el dia que veiem anunciada una pel·lícula amb títol retumbant com «El Secreto...» o «Los millones...» amb 24 partes y 50 episodios, anirem a deixar l'import a la taquilla entrarem i tan satisfets.

Som tan fràgils, tenim tan poca fermesa de voluntat.

FRA.

Impressions

Caminava dies passats per aquets carrers, embadalit per complet en mes idees i mon esperit enlairant-se a les regions etèries del espai, cercant material per al meu article. Embadalit en mos pensaments i donant-me compte de quan en quan que caminava sense norma ni ruta fixa; ja per alguna ensopegada amb qualque pedra, be per un somriure maliciós d'algun transeünt que m'advertia que els poetes i filòsofs els soliloquis no deuen ferlos mai en públic. En semblant situació, un truc fort donat a ma espatlla—manera de presentar-se d'alguns mortals—desfeu instantaniament mon ensomni i torbà mon éxtasi pur. Per fi volgut amic et trobo i arribo a temps perque recullis mes impressions en l'actualitat per lo que fa esguart als mercats dels vins. Aquí desde'ls temps prehistòrics patim el defecte de rutines en el cultiu, en l'elaboració dels vins, i en el procediment comercial de l'exportació, vivint baix la tutela vergonyosa i funesta, a precari del Mercat francès, causa principal de nostra ruina. Deixant de banda les dues primeres rutines i alienant-nos a la comercial, si la comparem amb el procediment empleat a França, podem observar per nostra part una manca completa de lo que podríem dir-ne «ciència comercial»; doncs mentres nostres comerciants veïns organitzen una verdadera xarxa d'agents comercials que recorren els mercats mundials, estudian llur importància i situació, necessitats actuals, que els permet d'un mode convenient convertir en mercats francesos practicant tantost rebudes les impressions agencials, les gestions siguin de la classe que hom vulgui, per apoderar-se del mercat productiu per als interessos de França; aquí, en nostre país ens limitem solament a perseguir com únic mercat el francès, malgrat d'estar cerciorats, durant molts anys, que està al albir de les disposicions oficials del seu país, supeditat ensems a les exigències del partit agrari allí existent, portant com conseqüència immediata el tancament arbitrari de les fronteres franceses a l'exportació de nostres vins, causa principal de la depreciació dels mateixos i nostre empobriment vitivinícol.

Hora es ja, que els comerciants i productors de casa, imitant els nostres veïns els francesos, constitueixin associacions d'exportadors que, degudament assabentats de la situació i necessitats dels mercats mundials, puguin, en el moment d'estipular-se un conveni comercial, assessorar, en primer lloc a nostre Ministre d'Estat i preparar després, en el país contractant, totes les gestions necessaries per a la col·locació de la major quantitat dels nostres caldos, doncs son aquest els mitjans més segurs per a conquerir un mercat. Tinguis present que Alemanya tot i trobant-se aclaparada, en aquests moments, sota el pes del compliment del tractat de Versalles, apareix en un dels orgues de sa premsa titulat «Deutsche Wein Zeitung», un crit d'alerta amb motiu d'haver-se constituït a Noruega, per les associacions d'exportació franceses, un monopoli per l'exportació dels seus caldos, cridant l'atenció del país respecte aquest fet portat a cap, segons diu el periodíc abans esmentat, sense intervenció d'Alemanya, ço fa notar la manca d'associacions exportadores alemanyes que en son cas podrien intervenir en favor dels interessos de llur país.

Aquí s'acomia mon amic deixant-me subjecte bella estona a la reflexió de ses nomenades impressions que he pensat publicar-les en aquest petit article per a coneixement de tots, restant-me sols afegir per ma part, parodiant la cèlebre frase de Catón en el Senat Romà en moments difícils per a sa patria «Recorden-vos que tots som ciutadans romans» amb la de: recordeu-vos que tots som ciutadans comerciants o productors espanyols.

RAFAEL VIDAL.

Obra necessaria

Arbossencs:

Entre poc farà un any que se celebrà en aquesta vila la primera exposició al puntes de coixí. Sens dubte, tots n'estareu gojosos de tan brillantíssima manifestació del art i del treball de la dona arbossenca, que deixà pasmat a tots quants la visitaren.

Fou un esforç tan gran, que difícilment podrà oblidar-se, prova, que encara seguidament em demanen dades relacionades amb la mateixa. Fins acaba de sol·licitar-me un il·lustre visitant, fotogra-

fies destinades a revistes estrangeres a fi de donar a conèixer nostre treball, comparant-lo—segons ell—a les millors randes d'altres punts.

Si amb molts de l'exposició l'Arbós ha conquerit preminent renom, tenim de donar-nos ja per satisfets i posar-hi punt?... Al meu entendre, no; hem de continuar treballant fins a lograr de la punta arbossenca el maxim de perfeccionament i ho conseguirem amb la bona voluntat de tots nosaltres i l'apoi dels elements oficials, els quals tenen dret a estimular al treball.

El diputat, el senador, el regidor, no té de desempenyar el càrrec simplement com a figura decorativa, deu compenetrar-se de les necessitats dels seus representats i pendre-hi part activa i enèrgica quan les aspiracions son justes.

La ma de la puntaire arbossenca es sublim. Les labors surtides de sos bellugadisos dits son insuperables; sols caldria equilibrar la part tècnica amb un refinat gust artístic. No totes les labors son ben acabades, en veïem moltes de confecció intaïxable, però en cambi el dibuix es xabacà, sense estil, ni art, lo que fa que quan una punta d'aquestes arriba a mans d'un artista en forma un mal concepte de les puntes de l'Arbós. Es igual que, quan en una família hi ha un individu de péssima conducta, els demés per dignes que siguin resulten tacats; així també una punta d'un dibuix dolent segons a quines mans cau compromet les altres.

Una distinguida i culta dama barcelonina em deia, que l'encantaven les puntes al coixí i amb elles adornaria sa casa si no fos que la vulgaritat dels dibuixos en lloc d'embellir-la la desantoniaven.

I té tota la raó. Es volen traspassar al coixí figures i assumptes que sense un direcció mestre tenen de quedar deformats.

Aixó es pot facilmente corregir. Sabent que venint el mal, no de la puntaire sino del patró, la solució està, creant una Escola sots la direcció de professorat competent.

Serà possible?... Qui ho té de fer?... Tots plegats.

A la mateixa Mancomunitat de Catalunya que amb tant ecert procura la regeneració patria, té de simpatitzar-li que un poble tingui una industria especialitzada i prestar-li tota l'ajuda.

Es precis desentralitzar certes ensenyances de les capitals i escampar-les pels pobles. Tots som d'una mateixa terra i es lògic que per igual caigui la protecció.

Necessitem, doncs, una Escola de dibuix en aquesta vila, idea que crec trobaran acertada tots els fills de nostre heroica i treballadora població, lo mateix que els veïns comarcals, que podran saborejar els fruits de tan bella institució.

Precisa tindre gran cura, que no s'estronquin les dugues principals fonts que donen la vida, el pa a l'Arbós, que son l'Agricultura i la industria les puntes al coixí, sots la bandera del Sindicat Vitícol Comarcal batallarem per la regeneració de la classe agrícola i si logressim l'Escola, enlairaríem a la dona, la qual tindria també son casal on purificar son art.

RICARD DOMINGO.

Arbós Juliol de 1921.

CONTES PER A INFANTS

Quina disort !!

Continuació

La sala era gran i ocupava la part del davant de la casa amb una balconada al carrer. Al pany de paret d'enfront s'hi veia una caleixera i sobre un Sant Crist i dos candeleros de plata que anaven damunt d'unes rodells de canyamàs brodat. Al pany de paret de la part contrària hi havia altre caleixera i sobre un fruiter amb fruita de cera, cobert per un globe de cristall i dos florers amb flors de roba, que la senyora Maria havia confeccionat en sa joventut. Penjaven de les parets els retrats al oli dels pares del senyor Isidre i vuit marcs daurats ovalats amb pintures de Sants. Els seients eren cadires de bova fina teñint els barrots molt tornejats.

Quines noves portes de ciutat, Mateu?—Noves; cap—Treballant molt i fent-nos vells. Vet-ha-aquí,—Josepa.—A la ciutat tot l'any es festa.—No estás pas en el cert, Pepa.—Els passeigs van mes plens de forasters que de ciutadans—Maria—Un parell de dies encara els hi passo bé; però després tot em mareja.—S'hi ha d'estar molt avesat a aquell moviment febril de les grans ciutats.—Carme—Va, va; digui el que vulgui; a mi la vida de ciutat m'agrada d'alló més.—Isidre—Es clar com que vosaltres hi aneu a passar festes.—Maria, ja et recordes que en Mateu ha d'esmorzar?—Sí, sí, ja hi donat ordres—No us molesteu, deia el senyor Mateu que ja hi ha temps

per a tot—Però on teniu en Carles que encara no ha vingut per açí?—Maria—Ha anat a acompanyar al fossar, el cadàver d'un amic d'estudi; però ja no pot tardar en tornar—De segur que seria l'enterrament que se m'ha posat al pas al entrar al poble—I per cert que m'ha semblat que el minyó no seria de cap casa rica—I ho ha bent endevinat, contestà Maria.—Però ensems he notat una nombrosa manifestació de simpatia,—¡Pobre minyó!, exclamà Maria, la seva mort ha sigut molt sentida en tot el poble.—Tots els nois que anaven el enterrament, digué Josepa, donaven mostra ben certa del seu condol; i fins mants tenien els ulls plorosos, de tal falsó, que tot sovint tenien que eixugar-se'ls ¡Si ho era tant de bó l'Agustí!—Per lo que are dieu i jo he vist comprenc que l'Agustí seria un minyó de totes prendes,—digué el senyor Mateu—I està en el cert, Mateu—Tenia Agustí un cor senzill, una intel·ligència potent i una ànima noble.—¡Llàstima que, en tan tendra edat, la mort n'hagi fet sa presa—va exclamar el senyor Mateu—I es mes de sentir quan es murmura que aquesta dissort es deguda a la deixadesa de la seva mare, efegí Maria—¡Que diu, Maria!, ¡Aixó es molt greu!—¡I tal! afegí el senyor Isidre; però crec que és el cert! Ves que hi vols fer! ¡Consequències fatals de l'ignorancia!—Sabeu que esteu esperonant la meua curiositat—Explicueu-me aquest fet que ratlla a misteri—Quina ansietat va ésser satisfeta pel senyor Isidre amb el següent relat:

Al cinc i sis anys era l'Agustí un bordegàs robust, alegre i simpàtic pel seu caràcter dolç i dòcil i pels seus delicats sentiments. En aqueixa tendra edat va donar proves de tancar una intel·ligència plena, progressant ràpidament en l'estudi. Amb aquestes envejables circumstancies, perfeccionades per exercicis adequats, va arribar als vuit anys i es va tornar un xic begut de cara i el seu rostre, ans rosat i sanitos, estava palit. Va començar a llanguir-se i va anar perdent les forces. Deien, i jo pensava igual, que aqueix estat del minyó era degut a la precocitat de sa intel·ligència que s'havia hagut de desenrotllar sense poder nodrir son cos amb una bona alimentació. Per consell del senyor Metge li fou prohibida l'assistència a l'Escola. Mes no s'adelantava res; ans al contrari, l'estat del minyó empitjorava cada dia. Com que havia perdut bon xic la gana varen ben creure que era motivat pel disgust i la tristesa d'haver-lo privat d'anar a Estudi, i així determinaren fer-li anar altra volta; però demanant al senyor Mestre que molt dissimuladament i amb tota cura procurés tan sols entretenir-lo.

Anant de passeig vaig trobar un dia al senyor Mestre a qui vaig preguntar sobre la malaltia de l'Agustí. I el bon senyor em va exposar clarament la seva opinió de que la malaltia d'aquell minyó era motivada per falta de netedat; car encara que la seva mare era una bona i santa dona, tenia el defecte d'esser molt deixada i poc neta; defecte desgraciadament massa freqüent en famílies poc acomodades de pobles rurals, com si la netedat, fa a sa manera de veure, privilegi de la gent rica.

L'avis de la minyona de que l'esmorzar era a la taula, interrompi el relat encaminant-se els circumstants al menjador on el senyor Isidre continuà la relació mentres esmorzava el senyor Mateu.

(Acabard)

Respectem la veda

Hi ha caçadors de noble esperit, i altres que encara que venguin caça o cacin no en poden lluir el nom, car no cacen amb noblesa.

Els veritables caçadors son els que respecten les lleis i cacen quan la llei els ho permet; fent-ho com es degut, ço es: a la llum del dia no temen que ningú els vegi, de cara al aire i a tret net, sense trampes ni reclams.. Es el seu honor guardar el degut respecte als mascles i femelles de les aus, respectar els nius i per evitar destroces en els conreus portar els gossos ben lligats, en temps de veda. En canvi el mal caçador, a tall de guilla, aprofita la nit per a fer de les seves; com si fos un mal factor fuig de la Guardia Civil, empleant mitjants il·licitls, com són; parar llaços, usar reclams, destruir marades, portant els gossos aviatats destrosant-ho tot, amb l'únic objecte d'obtenir un bon botí que per unes miserables pessetes es vendrà després, robant així la diversió dels seus germans de vilatge, els bons caçadors. Pel seu seu egoisme sacrifiquen als demés i fan que no se'ls tingui en consideració i apreci. I exterminant la caça destrueix l'il·lusió amb que esperen, com a complement d'un dia de cacera, aquella sortida a fora, aquella fontada, que prou tenen ben guanyada, després d'una setmana de treball, els que surten el diumenge per a dedicar-se al noble deport de la caça, donant així al cor l'esplai que li és necessari per a fer la vida més atractiva i menys penosa.

El poble suís, el francès, l'anglès, l'italià, l'alemany, etc., tenen gran respecte a la caça; les seves lleis senyalen greus penes al caçador furfíu. Aquests pobles tenen molt en compte la noblesa en el caçar, la seva higiene, i sobretot, l'honoradesa d'aquest entreteniment de l'home, i procuren per

Fundada en 1913 **Casa Vallés** Plateria, 6-Arbós

Exposició d'aparells sanitaris

Instal·lacions elèctriques per aigua, llum, força i cellers

Làmpares elèctriques marques del país a 1'60 ptes. y tots els dimarts
día de mercat les mateixes làmpares a 1'40 ptes.

GRANS REBAIXES DE PREUS

Dies 24 i 25 de Juliol

Exposició en l'aparador de la botiga de Mobles de
VIDUA I FILLS DE SALVADOR RIBÉ

DE UN

Mobiliari Despatx

PALMA, 14 i 15

ARBÓS DEL PENEDES

tots els mitjans, que sigui respectada degudament la «VEDA».

El caçar avui no pot ésser una indústria com abans, car les terres estan molt ocupades — pel que les aus i animals de caça no son gaire abundosos i certs treballs no permeten passejar-se tot el dia amb l'escopeta al coll; sinó que ha esdevingut una vera diversió, noble i popular a la vegada que sanitària, per la qual cosa els pobles ans esmentats la protegeixen com és degut.

Respectem doncs la veda, que serà en profit de tots i parlarà molt bé en favor de la nostra cultura.

No hi ha res més trist pels caçadors que arribar a l'hora del migdia d'un jorn de cacera, al peu d'una font i trobar-se amb el sarró buit i mantes vegades sense haver pogut disparar l'escopeta. Tot són males cares, sense ganes d'enraonar; els cans amb posat trist i cap-baixos resten afadigats sense joia.

Emperò si tan sols s'ha cobrat un cap de caça, veureu cares rialleres, gent enraonadora, i els gossos, cuetejant contents, semblen cercar les carícies com agraïment al amo per l'ajuda que li ha prestat. Adhuc l'arros es troba millor i més fresca l'aigua que raja de la font; la rialla franca corra de llavi a llavi, i fins els més vells de la colla l'alegria els fa saltar, i llenen les gorres al aire.

C. M. M.

De fora i de casa

Ja tindrem aviat una nova Conferència de Pau a Washington.— Des de la primera de La Haya totes les celebrades, han sigut seguides d'una guerra o altre, i Déu fassí que no sigui el mateix ara.

Pel que pugui ésser totes les Nacions que es proposen assistir-hi, treballen a tot vapor en els seus arsenals i dressanes i el Congrés Nord-Americà ha votat per aquest any, un crèdit 490 milions de dòlars, o sigui en el canvi actual uns 3.700 milions de pessetes, sols pel departament de Marina.

Naturalment, dirà tothom: «Si vis pace, para bellum».

En alguns almanacs i diaris de la capital llegim tot sovint: Dilluns mercat a tal i tal poble. Dimarts, a tal i tal i Arbós, i seguim així els demés jorns de la setmana.

Creiem que ja és hora de portar a la pràctica, i fer els passos necessaris perquè ço que consta oficialment, fos una realitat en benefici mutu de la nostra Vila i sa comarca, lluitant contra els contratemps que puguin presentar-se en contra del restabliment de dit mercat, sigui el dimarts o un altre jorn més a propòsit.

Tenen la paraula el nostre Ajuntament, així com el Centre Industrial i demés entitats i particulars, a qui pugui interessar el mercat de l'Arbós.

Notes Comarcals

Sant Jaume dels Domenys

Avui celebrarà aquest poble la seva «FESTA MAJOR» amb els següents festetjos: De bon matí típiques matinales, i després castells, A les deu, Divins Oficis, cantant-se a gran orquestra la missa «HOC EST COR-

PUS MEUM» de Perossi Acabat l'ofici, processó de les filles de Maria; essent pendentista N'Angela Palau, i cordonistes N'Antonia Carbonell i Na Maria Palau.

Avui i demà, lluits balls a les societats, havent contractat «La Violeta» a l'orquestra «Els Fatxendas de Sabadell»; i a «Cal Pollatè» l'orquestra «Escala» de Barcelona.

CRONICA ARBOSENCA

MUNICIPAL

Sessió del 19 de Juliol.

Assisteixen els regidors senyors Pujol, Mañé, Amiguet, Roig, Romagosa i Just, presidint l'Alcalde senyor Cruañes.

Queda assabentat el Consistori d'una comunicació de la Mancomunitat participant haver-se encarregat de la recaptació del contingent provincial, la Caixa de Credit i Estalvi de Vendrell.

Es designa al consejal senyor Mañé per a una comissió de quintes a Tarragona.

I s'aixeca la sessió a les 10'40.

RELIGIOSA

Diumenge, 24, X després de Pentecostés.—Després del Ofici, catecisme de perseverància per a nois; a la tarda a la cinc, rosari i visita a Nostra Senyora de la Cort i estació al Santíssim.—Dilluns, les misses, ofici i funció de la tarda a les hores dels dies de festa.—Dimecres a les sis missa per a Josep Escarrà Malla (a. c. s.)—Dissabte durant la missa primera començarà una novena a Sant Roc que continuarà els dies següents a la mateixa hora.

OBITS Dia 20, enterró i funeral de Teresa Mata Gual i Antonia Rossell Casañas; reberen els Sants Sagraments.

BATEIG Dia 21, Antoni Ribosa Font, fill de Josep i Teresa.

ARTISTICA

TEATRE ARBOSENSE

Avui a les 10 en punt:

LLADRES. . . (Iglesià)

LA BARCA. . . (Apeles Mestre-Morera)

EL MEU CRIAT (Escaler)

per la primera actriu AGNA PBHISA i L'Elenc Artístic Arbosenc.

VARIA

La més coral benvinguda a la distingida família del il·lustre alcalde de Barcelona, i a la simpàtica família Pons, que han vingut a aquesta vila a passar els mesos d'estiu.

Que la seva estança a l'Arbós els sigui ben agradosa.

Es vergonyós que amb tanta freqüència es vinguin donant escàndols a la plaça a l'hora de vendre, com el de dimecres passat que fou un bon xic violent.

Un tocino malalt deu decomisar-se: el veterinari ho fa, és costum fer un clot i colgar-lo: es fa el clot i... al anar-lo a cercar per a conduir-lo a sa darrera estada, el tocino, que ja era mort, havia desaparegut; veus volanderes digueren que uns gitanos se l'havien endut: va donar-se una batuda al redós del lloc destinat a escorxador i els esmentats personatges no van ésser trobats, ni la víctima tampoc.

Al carrer de l'Espinal hi ha una petita meravella; tenen una mola que tot ho molt; molt la pedra i molt la paciència del veinat. Simula tempestes amb braols de vent i llampegueix dintre les cases. El Portal-Nou i els carrers

Major, Espinal i Jussà tenen Festa Major contínua amb son tocamet de ball de diables. I ara veureu com previosora cuida de l'higiene privada: a les vetlles de l'hivernada, les puntaires s'acollen al volt d'un llum, que brolla al cap d'un fil, com llàgrima de claror que plora de joia al veure-les tan maques; i sa activitat encomanant-se, fa que tot el poble continui sa diurna tasca, però ella—la mola prudenta—no vol que ningú es corsequi ni la vista es gastí, i al compàs de son timbaleig i amb aclucaments de llum que s'aviva i s'abaixa, va dient per tota la vila: ¡para! ¡para! ¡para! ¡para!... i com que ella no para de dir ¡para!, tothom para dient: ¡para noi! fins demà que ja farà prou dia.

Tot el poble està contentíssim de poder tancar dintre son clos, una adquisició tan maca: tots els carrers la voldrien, mes, col·locada a l'entrada de la població, ens munda: quan un foraster arriba a la vila, al sentir aquell pan-teix, pensa: ¡quina població tan gran deu ésser! ¡que fort respira!

En la propera setmana es repartirà la «Memòria de l'Exposició de Pintes al Coixí», que tingué lloc en aquesta vila, als senyors que s'hi subscrigueren.

Alerta — Alerta — Alerta
PROPIETARIS

BOMBAS PRAT amb el 15 per 100 de descompte sobre els preus de llista que es faciliten gratuïtament. Rosend Martí. - Carrer Major 15 - Arbós

Veins de l'Arbós i comarca, si voleu menjar **CARN DE MOLTO I VADELLA** primera qualitat, aneu a l'acreditada i antiga taula de la MARIAGNA establerta sota els portics de la plaça. Els que desitgin talls de varella escullits, podran obtenir-los avisant un dia per l'altre.

Casa Amiguet

Major 58, Arbós del Penedés

Botiga de robes, Sastreria i Màquines de cosir
Gran assortir en pisanes retor preus baratíssims

Mocadors de seda negres i de color

Samarretes d'istiu en color blanc i cru. N'hi ha de tots preus

Les millors parcales que es fabriquen les trobareu aquí amb dibuixos propis per a camises

Gran liquidació de gorres per volger
acabar les existències

Es venen màquines "Singer" al comptat i plasses

La Modernista

DE

JOSEP GUASCH

Drogueria i Queviures

COMERÇ DE GRANS I DESPULLES

GRAN EXACTITUD EN EL PES

I MESURA

Preparació de colors de totes classes

TELEFON 685

Abeurador, 1 i Major, 59

— ARBÓS —

SASTRERIA

ASSORTIDA AMB TOTS ELS GENRES
: : PROPIS DE LA TEMPORADA : :

Josep Pujol Farré

Major 42

Arbós

VENDRELL : IMPREMTA RAMON : TELÉFON 770
Representant a l'Arbós : Ramón Escarrà : Major, 34

Merceria i Novetats *Ramón Ribé*

Grans existències en gèneres de punt
Roba blanca confeccionada per a Senyora i nens
Camiseria, Corbateria, Cinturons i demés articles per a senyors
BRODATS A PREUS BARATISSIMS
Banos, Ombrel·les, Paraigues i Mosquiteres

SECCIÓ DE BISUTERIA I PERFUMERIA

PREUS SENS COMPETENCIA

Major, 25

ARBÓS

CAZALLA i LICORS

Marca Francesc Alvarez - Sevilla

Representant: JULIÀ BUNDÓ

Cap de la Creu, 2

Vilanova i Geltrú

CONFITERIA I ULTRAMARINS

DE

Ramón Escarrà

MAJOR, 34 -- TELÉFON 666

Representació dels cafés-xocolates Tupinamba

Xampanyes i licors econòmics

i de les millors marques

DIPOSI DE GEL

Gaseoses i cerveses gelades - Se serveixen gelats per encàrrec

LES AMERIQUES

Liquiden totes les existències

Visiteu aquesta casa i compreu sense ganes

Pisanes blau solit. . . . 1'25 pts. m.

Etamin Inglés variats colors. 1'25 " "

Percals " " " 1'50 " "

Mitjes punt inglés número 8. 1'75 " "

antes a 3'75 pessetes

Cotons : Llanes : Sedes
Genres de Punt
CAMISES

Tot amb rebaixes assombroses

Plateria, 11

ARBÓS

Teléfono 679

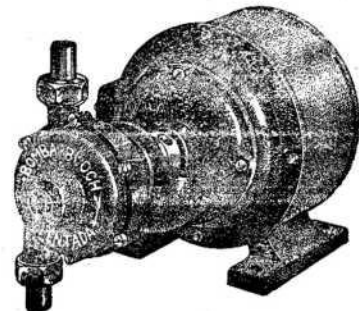
LAMPARAS
"Pope"

Ventiladores
de todas clases

Precios
sin competencia

AGUA

se obtiene facil y
economicamente
instalando en su
finca torre
o huerto
la

BOMBA BLOCH
PATENTADA

Lámparas

Luzol
Brilliant
Radio
Auer
y Emerson
a 1'75 ptas.
garantizadas

Bombas

Centrifugas
y de Pistón

ESTUDIOS, PLANOS Y PROYECTOS TECNICOS : ALMACENES Y VENTA DE MAQUINAS, MATERIAL ELECTRICO CALEFACCION Y APARATOS ELECTRICOS : MONTAJE DE CENTRALES, TRANSFORMACIONES Y LINEAS DE TRANSPORTE DE ELECTRICIDAD : INSTALACION DE MOTORES Y LUZ ELECTRICA : REPARACIONES, MAQUINARIA E INSTALACIONES HIDRAULICAS : MOTORES A GAS, DE BENCINA Y DE ACEITE.

VENTAS AL CONTADO Y A PLAZOS

Para toda clase de informaciones dirigirse a

V. PUIG

Libertad, 1 y Rincon, 2 - Vendrell - Teléfono núm. 771

Elaboració de ví sense alcohol

MARCA **MOSTUVA** (nom registrat)
CINTO RIBOSA

Banyeres del Penedés

(Tarragona)

TALLER DE PINTAR

amb gran assortit de papers per a decoració de tota classe de habitacions a preus sumament barats

FRANCESCO RIBAS COLL

MAJOR, 54. - ARBÓS

PREPARACIO DE COLORS de totes classes a preus reduïts

Posada del Centro

- DE -

Sebastiá Socías Figueras

HABITACIONS CONFORTABLES
MENJARS ECONOMICS

Carretera de Barcelona

ARBÓS

Joan Calaf

COMERCIANT

VINS I ATMETLLES

Teléfono 664

BANYERES

Callar de Coneleria **Frederic Borrell**
de

COMPRA DE MARES I TARTRA

Venda de botes usades degudament reparades a punt d'omplir
N'hi ha de totes cabudes desde mitja carga a vuit cargues

PREUS MODICS

Cases Noves

ARBÓS

Teléfono 689